

LVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 13. Marts 1925).

Skønt det maa erkendes, at Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 om Tillæg til Vægtpenge, Pensioner og Understøttelser var et betydeligt Fremskridt, der bød de i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love pensionerede (understøttede) en betydelig Forbedring af deres Pension (Understøttelse), maa det indrømmes, at der stadig for de *ældste* Pensionisters og understøttedes Vedkommende kan fremføres vægtige Grunde for at udligne Forskellen mellem den Pension eller Understøttelse med Tillæg, som de nu oppebærer, og den Pension (Understøttelse), de vilde have været berettigede til, saafremt den nugældende Tjenestemandsløvs Lønnings- og Pensionsregler eller den nugældende Bevillingspraksis havde været anvendelige paa dem.

Udvalget er enigt om, at det fremsatte Lovforslag har sin Berettigelse.

Det har ikke været muligt i Udvalget at opnaa Enighed om Grundlaget for Tildelingen af det personlige Tillæg, ligesom det heller ikke har været muligt at opnaa Enighed om Størrelsen af det Beløb, der skal stilles til Ministerens Raadighed.

Et *Flertal* (Bjerring, Gamborg, A. M. Hansen, Einer Jensen, Kammersgaard, Jo-

hannes Lou, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen, Parkov og Vesterager) mener, at der saa vidt gør sig i Lovforslaget bør fastsættes nærmere Grundregler for Tildelingen af de personlige Tillæg, saaledes at Tillæget i videst mulig Udstrækning faar Karakteren af Efterløn.

Sigtende hertil stiller Flertallet Ændringsforslaget under Nr. 1.

For nærmere at fastslaa Størrelsen af det Beløb, der stilles til Ministerens Raadighed, stiller Flertallet Ændringsforslaget under Nr. 4.

Et *Mindretal* (Jensen [Broby], S. C. Nørgaard, Slesbager og Søren Svendsen) har den Opfattelse, at de gamle Pensionister ved Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 har faaet en Ordning af deres Pensionsforhold, der i alt væsentligt er tilfredsstillende, og at Sagens Afgørelse i Hovedsagen maa have sit Forblivende ved den da truffene Ordning.

Naar Mindretallet desuagtet stiller Forslag om at bevilge indtil en halv Mill. Kr. — Underændringsforslag Nr. 5 — til Understøttelse herudover, er Grunden den, at det har vist sig, at der trods de rigelige Midler — 13—14 Mill. Kr. —